

עמ"ת 5112/05/16 - מימון אברג'ל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 5112-05-16 אברג'ל(אחר/נוסף) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט בן-ציון גרינברגר
העורר	מימון אברג'ל
	ע"י ב"כ עו"ד ארז בר-צבי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט מ. כדורי) מיום 6.4.16 בת"פ 2230-01-16, בה נדחתה בקשת העורר לביטול מעצר הבית בו שוהה.
2. ביום 3.1.16 הוגש כנגד העורר בבית המשפט קמא כתב אישום המייחס לו עבירת איומים כלפי עובדי לשכת הרווחה. ביום 4.1.16 הורה בית המשפט השלום (כב' השופט ש' הרבסט) על שחרורו של העורר לחלופת מעצר בית מלא בבית אמו, תוך שניתן לו לצאת למספר שעות ביום בליווי אמו, עד להזמנת תסקיר. לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן, בו צוין כי נשקפת מאת העורר רמת מסוכנות "גבוהה מאד להישנות עבירה פוגעת", לא שונו תנאי השחרור.
3. ביום 6.4.16 הודה העורר והורשע בעבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, בהתאם למפורט בכתב אישום מתוקן. לפי כתב האישום המתוקן, במהלך שיחת טלפון ביום 27.12.15 בין העורר לבין מנהלת לשכת הרווחה בארמון הנציב, איים העורר עליה בפגיעה שלא כדין בגופה או בחירותה וכן איים באוזניה בפגיעה בשלומה ובביטחונה של פקידת הסעד המטפלת בבתו. כן מפורט בכתב האישום, כי מנהלת הלשכה התקשרה לעורר במטרה לזמנו לוועדה הנוגעת אליו בלשכת הרווחה, ובמהלך השיחה אמר העורר למנהלת הלשכה, "**את מעניינת לי את התחת, זונה**", וכן, "**אין לי בעיה להיכנס לכלא ובלבד שאני אגמור אותך ואת טובה שנקולבסקי, שהיא פקידת סעד**". האיום המפורש לרצח שיוחס לדברי העורר בכתב האישום המקורי, נמחק מכתב האישום המתוקן.
4. הוסכם בין הצדדים כי המבקש ישלח לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר לעונש. באותו מועד ביקש העורר לבטל את תנאי מעצר הבית, ובית המשפט קמא קבע כי התנאים של העורר יוותרו כדלקמן: "המשיג רשאי יהיה לצאת מבית אמו, ללא פיקוח, בכל יום משעה 17:00 ועד השעה 22:00. בימי שישי ושבת הוא רשאי לצאת מבית אמו משעה 08:00 ועד השעה 22:00. בנוסף, הנאשם לא יתקרב, בכל שעה שהיא, לשכונת ארמון הנציב, בה מצויה לשכת הרווחה. יתר תנאי השחרור עומדים בעינם."
5. לטענת ב"כ העורר, שגה בית המשפט קמא, משלא תר כמצוות המחוקק ופסיקת בית המשפט העליון אחר

חלופת מעצר אשר פגיעתה בעורר בנסיבות התיק דנן פחותה היא, זאת בשים לב לטיב המסובנות וכלפי מי היא נשקפת. בנסיבות העניין טוען ב"כ העורר, כי שגה בית המשפט קמא משהורה על תנאי של מעצר בית באופן חלקי ובהתאם לשעות פתיחת לשכת הרווחה וזאת שעה שהעורר לא הפר את תנאי השחרור במשך ארבעה חודשים וכן לאור העובדה שניתן היה להסתפק בהרחקה ובאי יצירת קשר עם לשכת הרווחה בארמון הנציב.

6. דין הערר להידחות.

7. כפי שמציין בית משפט קמא בהחלטתו,

בנוגע לשינוי נסיבות, יש טעם בטענת הסניגור כי בעוד כתב האישום שהוגש נגד הנאשם ייחס לו איום מפורש ברצח, הרי שבסופו של דבר הוא הורשע בעבירה של איומים, כאשר מדובר באיום עקיף ולא מפורש ברצח, עם זאת, אין ספק כי איום בו נאמר על ידי המאיים שאין לו בעיה להיכנס לכלא ובלבד שיגמור את פקידות הסעד, אינו איום קל או זניח.

8. אופייה של העבירה אשר בה כבר הורשע עתה העורר מדאיג ומטריד, שכן מדובר באיום חמור על עובדי ציבור העוסקים בתחום הרגיש במיוחד של עסקי הורים וילדים, ולפי התסקיר שהוגש בעניינו של העורר, נשקפת ממנו מסוכנות "גבוהה מאד" להישנות מעשיו. מנהלת לשכת הרווחה ופקידת הסעד זכאיות להגנה המרבית בפני התפרצויות זעם של הורה מתוסכל אשר עלול אף לפגוע, לא רק נפשית אלא אף פיזית, בעובדי ציבור אשר סך הכול מבצעים את תפקידיהם הקשים במקצועיות ובמסירות.

9. במקרה דנן, טוען ב"כ העורר כי ניתן לאיין את הסיכון הנקודתי האמור באמצעות הרחקת העורר משכונת ארמון הנציב, שם מצויה לשכת הרווחה. ברם, אין די בזה לסברתי, שכן ניתן גם לעקוב אחר עובדי הלשכה לאחר יציאתם ממקום עבודתם, וכן עת נמצאים בביקורים מקצועיים מחוץ ללשכה. כן יש לזכור כי כעת כבר הורשע העורר, כך שכבר אינה עומדת לזכותו חזקת החפות. לסברתי, אפוא, די בכך שהוזמן תסקיר משלים לעונש, ואם אכן שככה המסוכנות הנשקפת מן העורר, ניתן יהיה לקחת את זה בחשבון במסגרת גזר הדין או לחלופין בבקשה נוספת לעיון חוזר.

10. הערר נדחה.

ניתן היום, ה' אייר תשע"ו, 13 מאי 2016, בהעדר הצדדים.